

det, som Dansk Folkeparti nu har sagt. Det håber jeg at fru Aase D. Madsen vil bekræfte.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

I folkestyret kan der være mange kringlede veje til at nå et fornuftigt resultat. Fru Aase D. Madsen og jeg har vist ikke ret tit været enige, men jeg synes faktisk, det var svært for mig at se noget punkt i hendes tale, som jeg ikke er enig i.

Vi har en interesse i det, der foregår i Nordsøen. Vi skal sørge for, at det foregår på en ordentlig og anstændig måde. Vi skal have et samarbejde, som vi hidtil har haft det. Det har været til fordel for det danske samfund.

Men det er klart, at når det drejer sig om så store beløb, så må det danske samfund naturligvis også, ligesom man har gjort i England, hvor man stillet over for de samme udsigter har strammet beskatningen, have de muligheder.

Det, hun siger, som jeg forstod det, og det svarer også til, hvad jeg har forsøgt at gøre, er at forhandle en løsning frem med konsortiet, og lykkes det ikke, så vende tilbage til Folketinget og se, om der er flertal for det, som jeg tror, fru Aase D. Madsen kaldte en justering, som man altid må have mulighed for.

Det vil jeg gerne høre om. Man skal altid være varsom med at rose nogen, hvis de ikke er begejstrede for at blive rost, men jeg vil gerne høre, om hun er enig med mig i den vurdering.

(Kort bemærkning).

Aase D. Madsen (DF):

Ja, det er sandelig en glad dag i dag: At høre ros fra hr. Svend Auken! Som jeg har sagt før: Når Svend Auken roser mig, bliver jeg altid meget, meget bange, for så har jeg sikkert sagt noget forkert. Men i det her tilfælde har jeg *ikke* sagt noget forkert. Det er fuldstændig rigtigt, som både hr. Keld Albrechtsen og hr. Svend Auken har forstået og udlagt min ordførertale.

Det, der sker med det her forslag til vedtagelse, er jo netop, at de tre partier, regeringspartierne og Dansk Folkeparti, beder regeringen om at komme med en redegørelse 1. oktober, og det er i starten af det nye folketingsår. Så må vi se på, om den redegørelse tilfredsstiller de ønsker, der netop også ligger i det, der står, nemlig at vi skal sikre, at staten får en større andel af værdierne i forbindelse med den nuværende og de fremtidige udnyttelser af olie- og gasressourcerne i Nordsøen. Det er en fælles interesse, vi har.

Som jeg siger, vil jeg gerne undgå den skingre tone i denne her sag med hensyn til, om man har vetoret nede på Esplanaden, eller man ikke har vetoret. Det er dygtige mennesker, vi sender til forhandlinger. Det foregår ikke ved hjælp af en vetoret. Det er fuldstændig vanvittigt at sige sådan noget. Det har intet på sig med hensyn til det, der foregår i det virkelige liv i sådan nogle forhandlinger.

Kl. 11.00

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Nu skal man nok på den ene side være forsigtig med at være for skinger, og man skal måske også være forsigtig med at rose for meget. Men under alle omstændigheder synes jeg, det er en meget, meget nyttig ordveksling, vi har her.

Fru Aase D. Madsen siger, at vi ikke skal snakke om vetoret, og jeg er helt enig. Nu handler det om, at der først forhandles, derefter vurderes resultatet, og så forbeholder Folketinget sig retten til at træffe beslutninger. Det synes jeg er et meget tilfredsstillende resultat.

Det er en lidt underlig måde, det kommer til verden på, for den består i, at et flertal i Folketinget fremsætter et forslag til vedtagelse, og derefter tolker et andet flertal i Folketinget indholdet af denne vedtagelse. Men det er der jo ikke noget galt i, for der er altså et flertal i Folketinget, der tolker den sådan, at først forhandles der, så kommer der en redegørelse, så ser vi, om resultatet er godt nok, og hvis det ikke er godt nok, gør vi det bedre. Det synes jeg er fint nok. Det er godt, at vi har fået denne debat, og jeg er glad for, at den udvikler sig i den rigtige retning.

(Kort bemærkning).

Svend Auken (S):

Selvfølger har bevillingshaverne vetoret, hvis det drejer sig om at ændre aftaleforhold, hvori de er part; selvfølger har de det. Hvis eksempelvis min foretrukne model, nemlig statslig deltagelse i DUC, skal gennemføres, kræver det accept. Det kan vi ikke tvinge igennem ved lovgivningsmagt. Derimod har de selvfølger ikke vetoret, når det drejer sig om en beskatning, der ikke bare omfatter dem, men alle de andre aktører ude i Nordsøen. Det siger også sig selv.

Jeg er altså fuldstændig enig i det, der er blevet sagt, og jeg skal nok lade være med at bore i, at hr. Kim Andersen, der har fremsat forslaget, sagde det modsatte af det, fru Aase D. Madsen sagde, for så får vi jo det sædvanlige drilleri. Jeg